

NOTICIAS!

DE **Mejor** NIEUWSBRIEF

EERSTE JAARGANG NUMMER 11

JULI 2009

actualiteiten

Vakantie!

Met ingang van **13 juli** gaat de zomervakantie officieel van start! En dan stoppen ook de reguliere lessen. Op maandag **24 augustus** starten we met het vervolg van de zomerserie. In deze periode is het zeker mogelijk om op individuele basis afspraken te maken om aan bepaalde zaken te werken. En er staan al vele namen in ons balboekje. En nou maar hopen dat we er een lekker zonnetje bij hebben...

Een auto van de zaak

Hij is in het "Capelse" gesignaleerd. Nonchalant achterover geleund, zonnebrilletje op en met het dak open. Hans zat prinsheerlijk te genieten van een ritje in een originele Ford Mustang uit 1966. Dat komt wel angstig dicht in de buurt van zijn geboortjaar. Wat een bak! Fantastisch en o wat zou hij er graag zijn bedrijfsauto van maken...Hij heeft op het park staan meten en passen, maar de kofferbak is toch echt iets te klein voor alle jassen, tassen en lesmaterialen die hij dagelijks de baan op moet slepen.

In werkelijkheid is deze schitterende limousine van Ton Breure en hij was het die Hans dit ritje schonk.

Belangrijk om te weten is dat Ton met deze geweldige auto aanstaande bruidsparen naar en van het stadhuis rijdt. Een welgemeende tip van ons is de volgende: zorg dat de diverse feestlocaties niet te ver uit elkaar liggen...het is een originele Amerikaanse bak met een beest van een motor onder de kap. En dat betekent maar één ding: bij het gas geven hoor en voel je de kolk in de tank...

Rare Regel...

Heb je eindelijk een elektronisch oog die een 'verkeerde' beslissing in de herhaling kan corrigeren, moet je in sommige gevallen alsnog het punt opnieuw spelen...een let dus. En dat overkwam Sluiter tijdens de finale van Rosmalen.

Zijn streep raakt inderdaad echt iets van de lijn en Becker kon daar met de beste wil van de wereld niets fatsoenlijks meer mee doen. Maar...omdat hij de bal raakte, werd beslist dat het punt opnieuw moest worden gespeeld. Sluiter was furieus, en volgens ons redelijk terecht. Maar de regel is echter anders. Raken is opnieuw spelen.

En dat is nou het verschil tussen gelijk hebben en gelijk krijgen. In sommige gevallen heb je het wel, maar krijg je het niet! Zelf hebben wij in onze wedstrijden ook wel eens een soortgelijke situatie meegemaakt.

Zeker weten dat een bal uit was en een scheidsrechter die een hele ander afdruk aanwijst en de bal dus 'in' geeft. Het is om doodziek van te worden!

Een heel goed iets dat je in dit geval kunt doen is het volgende: vergeven...maar niet vergeten en de boosheid omzetten in een ace of winnende return! Met 'erin' blijven hangen gaat het waarschijnlijk alleen maar minder. En daarbij; het is maar één punt.... Wedstrijden worden niet beslist op een enkel punt! Hoe belangrijk ook.

Nederlands kampioen...

Je weet pas wat je 'had' tot je het kwijt bent. En dat geldt zeker voor je gezondheid. We staan 's morgens op en gaan er van uit dat de dingen ook gaan zoals we willen dat ze gaan...En dan ineens word je ziek, snorziek, zonder aanwijsbare reden. Dat overkwam Lisa, een gezonde tiener in de bloei van haar leven met wellicht een mooie hockeycarrière voor zich. Het gevolg was dat ze uiteindelijk een deel van een been moet missen...Dag hockey, dag sportcarrière...

Maar met een bovenbeenprothese knokte ze zich terug. En hoe! Niet in hockey, maar in tennis! Vorig jaar ben ik met Lisa de baan opgegaan en hebben we samen gekeken naar de mogelijkheden en oplossingen voor lastige ballen.

Het was vanaf het begin al duidelijk: op ballen waar ze het racket achter krijgt deelt ze een 'loef' uit. En nu kan ik met gepaste trots zeggen dat zij 'gewoon' meetraind in een hartstikke leuke meidengroep op de dinsdagmiddag. Leve de integratie! Maar dat is haar verdienste! Net als TWEE GOUDEN MEDAILLES die ze onlangs won tijdens het N.K. zwemmen. Valt het kwartje al een beetje? Lisa Dootjes is tweevoudig Nederlands kampioen! En wel op de 50 meter vrije slag en de 100 meter rugslag. Van harte gefeliciteerd meid! En nu de volgende stap: Op naar Londen!

Punten spelen

Een van de leukste dingen tijdens een training is punten spelen. Zowel in het enkel- als dubbelspel. Het is niet alleen leuk, het is ook ontzettend nuttig! Wanneer er tijdens een training punten worden gespeeld kunnen wij als trainers zien hoe al het geleerde wordt toegepast...of niet. En dat is het meest geschikte moment om te sturen, dingen uit te leggen of opnieuw hetzelfde punt te laten spelen. Zo worden de dingen herkenbaar, duidelijk en heel inzichtelijk gemaakt. Want...trainen doe je toch om er in de wedstrijden plezier en profijt van te hebben?

Met...en niet over...

Mocht er wat zijn, praat met de mensen en niet over de mensen. Dus mocht je iets hebben, maak een sliding of tackel een van ons en laat het weten. Want, als de vragen ons niet bereiken kunnen we de antwoorden niet geven, de dingen niet uitleggen of...oplossen. Want dat is wel de bedoeling. Het is en blijft lastig om de dingen van iemands voorhoofd af te lezen. We hebben het vaak genoeg geprobeerd...het is helaas niet gelukt!

NOTICIAS!

DE **Mejor** NIEUWSBRIEF

EERSTE JAARGANG NUMMER 11

JULI 2009

Kattenkwaad in Barcelona

In Spanje grijpt men bijna elke gelegenheid aan om ergens een feestje van te maken. Zo hebben ze daar ook veel meer feestdagen dan hier. En op feestdagen wordt niet gewerkt! Dan wordt er gefeest, met andere woorden: veel gedronken, gegeten en gedanst. Meestal grepen wij, de trainers van de tennisschool, de gelegenheid met beide handen aan en scheurden met een koppeltje 'kwajongens' richting Barcelona. Even een weekendje lol maken. Een van de voornaamste redenen dat ik mee mocht was dat ik een 'neus' had voor de Hollanders en ze op grote afstand kon herkennen en aanwijzen. "In de kleine haven" heb je een kabelbaan die je van de ene naar de andere kant brengt.

Als je er inzit heb je een prachtig uitzicht over een deel van de stad. Ons doel was om, samen met een club Hollanders, te herkennen aan witte tennissokken in sandalen, nog redelijk bleke gezichten, korte broeken en een mobiele telefoon in een foedraal aan de riem, in zo'n cabine te gaan zitten. En halverwege de vaart gebeurde het: wij begonnen heel stiekem te schommelen, van heel langzaam tot snel. Voordat iedereen het goed en wel in de gaten had, danste de cabine zowel heen en weer als op en neer. En als zo'n gevaarte eenmaal danst op de kabels hoef je niets meer te doen dan onopvallend meedeinen. Natuurlijk wisten wij dat er verder niets kon gebeuren, we zaten er zelf ook in. Maar het was een prachtig gezicht hoe iedereen dik in de stress zat. De truc lukte meestal maar een keer per dag. Wanneer we veilig en wel aan de overkant waren en uitstapten, werden we herkend door de bewaking. Sommigen konden er wel om lachen, anderen scholden ons het stof uit de schoenen. Als we 'klaar' waren bij de haven pakten we meestal de metro richting 'Sagrada Familia' de kerk van Gaudi.

Een van ons bood zich aan als 'gratis gids'. De kunst was om na een rondleiding beneden een hele groep de eerste trap op te loodsen. En als ze eenmaal de eerste trap hadden beklommen, was er geen weg terug... dan moesten ze het hele rondje

maken. Inclusief alle treden van alle trappen van de toren. (Google maar even voor het exacte aantal...)

Het was namelijk veel te druk om weer tegen de stroom in naar beneden te lopen. En de 'gids'? Die zou als laatste gaan, met de nadruk op zou. Hij ging namelijk niet... Degene die de meeste mensen de trap op had gestuurd was winnaar en hoefde niet te betalen voor de tapas en het bier. Wel zwaaiden we altijd nog even naar de groep wanneer ze op het eerste platform stonden. Daarna trokken we een sprintje richting een gezellig terras. Op de Ramblas, de meest toeristische straat van Barcelona. Hij is anderhalve kilometer lang en ligt tussen Plaza de Catalunya en het monument van Columbus in. Een echt voetgangersgebied waar je veel straatartiesten en mimespelers vindt. Helaas ook veel oplichters, die 'balletje-balletje' spelen en gewiekste straatrovers en zakkenrollers. Het is er 24 uur per dag, 7 dagen per week druk. Het is daar echt een kwestie van op je spullen letten en je niet laten afleiden anders loop je het risico dat je een portemonnee, een telefoon of een camera kwijt bent. We hebben in die weekenden ook best een aantal toeristen 'gered' door ze te wijzen op het gevaar.

Voor ons was het tenslotte maar kattenkwaad. En als wij op onze eerste werkdag weer breed grijnzend op het park verschenen, was Vincente's enige vraag: "Quanto?" Hoeveel? "Genoeg!" riepen wij dan in koor. Natuurlijk wist hij van onze capriolen en streken en volgens ons was hij graag een keertje meegegaan. Al was het maar om alles van een afstandje te volgen. En natuurlijk was het zijn taak om ons te waarschuwen en te zeggen dat we ons netjes moesten gedragen... En natuurlijk wist hij ook dat het een kansloze waarschuwing was. Hij was zelf ook ooit jong! En als wij met elkaar, onder het genot van een biertje, herinneringen ophaalden, was Vincente

altijd een en al oor! "Mas, mas, quiero mucho mas", riep hij dan altijd. "meer, meer, ik wil nog veel meer." En met veel plezier vertelden we onze 'ervaringen'. En ja, er zijn ook verhalen die niet heel gemakkelijk door de beugel kunnen: zoals 'Het meisje van de bakkerij'. 'Vijf vrije jongens in de Baja Beach Club' en 'Heibel in de kroeg'. Maar die bewaren we dus even voor een andere gelegenheid... of niet!

She is back in business!

Na de Wimbledon finale nam ze nog twee dagen rust en toen was het klaar! Claudia is terug op het lesgeeffront... en hoe! Vanaf dinsdag 7 juli is ze weer 'duidelijk aanwezig' op de Blinkert. En enkele groepjes hebben al 'kennis gemaakt' met haar manier van aanpakken. En aanpakken doet ze. Vroeger was haar bijnaam al 'de wolk' en dat blijft zo! Als je je best doet is zij als een zomers wolkje, als je er met je pet naar gooit kan zij veranderen in een donderwolk. Zeg dus niet dat je niet gewaarschuwd bent... maar een ding is duidelijk: ze leert je tennissen; linksom of rechtsom. Op de baan is zij te herkennen aan de pet. De Wilson pet wel te verstaan. En als je haar niet ziet, luister dan maar; ze kan een grotere 'strot' opzetten dan die andere oude, grijze en kalende herriemaker...

Wimbledon 2009

Het was weer een 'sister act'. Maar dit keer niet zonder reden. Beide meiden waren in vorm, om niet te zeggen in topvorm. Als je de nummer 1 van de wereld een pak slaag geeft met de veelzeggende cijfers 6-1 en 6-0, dan ben je een terechte finalist. Serena was in de finale de betere en won, naar onze bescheiden mening redelijk overtuigend. De cijfers: 7-6 en 6-3.

NOTICIAS!

DE **Mejor** NIEUWSBRIEF

EERSTE JAARGANG NUMMER 11

JULI 2009

Bij de mannen mochten we genieten van Twee compleet verschillende stijlen. Het kanon Roddick die, sinds hij en nieuwe coach heeft echt weer meedoet om de prijzen en tegenover hem de stylist en perfectionist Roger Federer. Het werd een historische wedstrijd en wij hebben op het puntje van de bank gezeten. 77 games, het meeste aller tijden en toch was hij het weer die aan het langste eind trok. Roger Federer, de aanstaande vader die begeleid wordt door zijn vrouw. Wat een passie, wat een vechtlust en wat een mentale weerbaarheid.

15 'grand slam titels'. Ongeëvenaard, nog nooit vertoont en hij is pas 27 jaar...

En sinds maandag 6 juli weer de nummer 1 van de wereld.

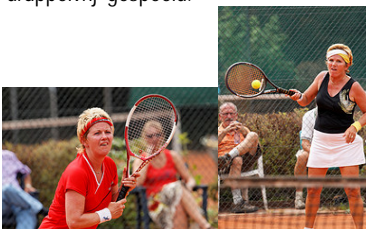
En dan te bedenken dat hij in zijn jeugd kon ontploffen op de baan wanneer het even tegenzat. Het was een echte driftkikker, racketsmijter en heeft zich echt laten gaan, zowel op als naast de baan... En met een beetje hulp is het allemaal goed gekomen, meer dan goed. Hij is fysiek sterk, heeft een goede techniek, traint gericht en is mentaal in balans.

De storm is uit zijn hoofd en als er geen storm in het hoofd zit, zit er ook geen storm in het lijf. Zijn lijf doet wat het hoofd wil: de beste van de wereld worden...de beste aller tijden...

Open toernooi LTC de Blinkert.

Het 'voorweekend' begon al lekker. Een graadje of 23, weinig wind en weinig afmeldingen. In de afgelopen jaren is het niet voorgekomen dat men, op grond van de weersverwachting al dagen vooruit kon plannen. Buienradar.nl bracht uitkomst en terwijl in andere delen van het land de putdeksels als ongeleide projectielen in het rond vlogen, werd er in Capelle 'druppelvrij' gespeeld.

Via internet en de radio zijn we op de hoogte gehouden van alle ellende, sores

en schade in vooral het oosten en noorden van het land. Het was sinds lange tijd weer eens een toernooi zonder ook maar een drup regen...

Het zag er op zondag, de grote finaledag dreigend uit en het leek alsnog mis te gaan. Maar dat ging het niet. Pas nadat alles was afgespeeld werd het minder.

En is dat uniek voor Nederland? Best wel! We hebben voor 2010, 2011 en 2012 hetzelfde weer besteld, en nu maar hopen dat we ook krijgen wat we verdienen...

Kijk gerust voor de sappigste verhalen, de leuke anekdotes en voorvallen gerust even op www.ltc-deblinkert.nl De foto's die Bert Gruitthuijsen heeft genomen zijn ook op korte termijn te zien! Op zondag 5 juli waren er nog veel Blinkertleden aanwezig en bezig om een finaleplaats te bemachtigen.

De prachtige foto's die we hiernaast en hierboven hebben geplaatst zijn genomen door niemand minder dan Richard van Loon.

Geboortnieuws?

Nog niet dus, helaas... Bij het 'ter perse' gaan van dit nummer was er nog geen minimensje in huize Sommandas. We hebben echt tot het laatste moment gewacht, maar konden nu niet nog langer wachten. We weten dat er veel mensen al gepakt en bezakt staan om, wanneer de laatste schoolbel heeft geklonken, direct richting vakantiebestemming te vertrekken. Bij 'groot - klein' nieuws melden we ons direct en sturen de naam, de foto's en een kaartje door. Dan eten we in augustus wel beschuit met muisjes!

Op naar nummer 12...

In het volgende nummer nemen we (voorlopig) afscheid van Robert, Hij gaat samen met zijn wederhelft een prachtig project starten en begeleiden in Peru... Hij legt de dingen zelf verder uit.

We verwelkomen Irma Alderse- Baas die inmiddels meer dan 30 jaar tenniserijding heeft...je hebt altijd baas boven baas... Zij zal, net als Marianne een aantal mini's voor haar rekening nemen.

Ook hebben we een mooie reportage over tennissouvenirs en hebbedingetjes uit alle windstreken van de wereld. Creatief met tennis zullen we maar zeggen.

Groen Sport maakt voor 'na de vakantie' een prachtige aanbieding voor enkele mooie rackets. Zowel junior- als seniormodellen!

Daarbij komen de clubkampioenschappen in beeld. Ook worden de nodige voorbereidingen getroffen voor de herfstcompetitie en gaan we een datum prikken voor het slotfeest voor alle Blinkies.

Lid of (nog) geen lid. Je bent welkom en we maken er een mooie afsluiting van. Inclusief de verkiezing van "Blinkie van het jaar 2009"

En...mocht je zelf iets hebben dat beslist niet mag ontbreken in Noticias nummer 12, klim in de pen, schuif achter de computer of vertel je verhaal aan een van de trainers. Wij zullen het voor je op 'het beeldscherm' zetten!

Nummer 12 ligt voor 24 augustus in de 'brievenbus' en dat is voor we weer van start gaan! Bij terugkomst van vakantie direct even de mailbox controleren...

Namens het hele "Mejor tennisteam" een hele fijne vakantie en tot in augustus!

HASTA LA PROXIMA VEZ!